

farten et eller andet — ikke altid høvisk — Ord. Desuden skulde han nødvendigvis standse udenfor hvert andet Butiksvindue og betragte de dør udstillede Varer og indprente sig Priserne paa Alt lige fra Damernes Underbeklædningsgenstande til Guldsmedenes Diamantsmykker; ikke fordi det var hans Hensigt ved Lejlighed at gøre noget Indkøb af disse Ting, — heri var han lovlig forhindret alene af den Grund, at hans Kone, altfor vel kendt med hans Svaghed overfor Kvindekønnet, aldrig betroede ham Omgang med Penge, — men med sine tomme Lommer fandt han en Tilfredsstillelse i at gaa ind i Butikkerne og nyde de Handlendes Høflighed, lade sig de forskellige Varer forevise, spørge om Prisen paa de kostbareste og derpaa tøfle af med den Besked, at han skulde »lade høre fra sig.«

Eftermiddagene tilbragte Højbaadsmand Olufsen hjemme i sin Dagligstue — »Salen«, som den kaldtes paa Nybodersproget — en kahyttlignende lille Stue med ikke mindre end fire Vinduesfag men saa lavloftet, at en høj Mand netop kunde staa oprejst under Bjælkerne. Her sad han i Skjorteærmer ved et af de mange smaarudede Vinduer og stirrede i Timevis ud paa de store Skarer af Grønningens halvtamme Krager, der gav Hals øvre paa Genbohusenes Tagrygge eller krigedes nede paa Stenbroen omkring Skarnbøtterne, der endnu paa denne Tid af Dagen stod